

Arrest

nr. 247 979 van 22 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Beringsesteenweg 51
3971 HEPPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat L. CEUNEN en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van Gambia te bezitten, tot de etnie Fulla te behoren en geboren te zijn op X 1999 te X, behorend tot de voormalige "Central River Regio". U groeide op te Wassu doch u trok tevens gedurende een zestal maanden samen met uw moeder naar het eiland Makati. Tenslotte begaf u zich af en toe eveneens met uw moeder naar Serekunda, alwaar u bleef overnachten bij een zekere S. M. (nickname 'A.'), haar echtgenoot A. en hun twee kinderen. Dit gezin is ondertussen evenwel naar Guinee vertrokken. U stopte met uw scholing tijdens graad vier van de lagere school, verder vervulde u enkel huishoudelijke taken.

U geeft aan dat u aanvankelijk met zowel uw moeder H. X (Gambiaanse en Senegalese nationaliteit), uw vader A.i X (Gambiaanse en Guinese nationaliteit), uw stiefmoeder S. X (Guinese nationaliteit) als uw halfbroer A. en halfzus F. samen in één huis woonde. Toen uw moeder nog in leven was, was uw leven beter. U had immers altijd een goede band met uw moeder, ook met uw vader kon u toen nog overweg, zo ging u ondermeer met hem naar de shop alwaar hij kleermaker was. Hoewel uw vader u ook toen reeds sloeg, kwam dit niet vaak voor, dit gebeurde dan ook enkel indien u bijvoorbeeld iets diende te doen en u niet luisterde naar hem. Ook uw moeder verdedigde in dergelijk geval stevast uw vader, stellend dat u diende te doen wat uw vader u had opgedragen. Verder riep uw vader wel tegen u en trachtte hij u bang te maken, hij stelde tevens altijd u te haten, doch veel meer kon hij – gezien uw moeder toen nog in leven was – op dat moment niet ondernemen. Uw moeder en stiefmoeder konden verder niet met elkaar opschieten en maakten steeds ruzie. Uw stiefmoeder kon u ook toen reeds niet uitstaan, ze beledigde u stevast indien uw moeder niet aanwezig was. Evenwel was uw moeder in staat om u tegen zowel uw vader als uw stiefmoeder te verdedigen.

Sinds uw moeder tijdens een auto-ongeluk om het leven kwam (volgens uw verklaringen bij DVZ dd. 06 mei 2019 gebeurde dit in 2011, volgens uw verklaringen voor het CGVS dd. 04 augustus 2020 was dit een gok) en haar steun weg viel, veranderde evenwel alles voor u en werd het leven lastig. Uw vader werd dan ook agressiever, ook uw stiefmoeder – een vrouw dewelke een grote invloed op uw vader uitoefende en die dan ook uw vader zijn attitude veranderde – werd toen anders. Terwijl u immers voorheen alles nog kon doen, u ondermeer naar buiten en naar school mocht gaan, werd dit plots allemaal stopgezet en diende u binnen de afspanning van uw woning te blijven. Zo werd u bijvoorbeeld om 5AM – door uw stiefmoeder met koud water - wakker gemaakt, diende u te gaan bidden om vervolgens allerhande huishoudelijke klusjes op te knappen (water halen, hout zoeken in het bos, bepaalde spullen halen in de shop, de afwas doen, de vloer vegen,...). Tevens kreeg u taken opgelegd tijdens het nuttigen van een maaltijd, zodat bij uw terugkomst al het voedsel op was. U beschrijft uw vader verder als een zeer agressieve man, tevens zei hij u altijd dat u diende te gaan bidden in de moskee. Ook voor uw stiefmoeder was u zeer bang, ze veranderde uw vader, tevens deed uw vader alles wat zij hem had opgedragen. U kon dan ook niet recht voor haar staan, u was bang van haar, als ze u in de ogen keek. U werd dan ook dagelijks – meer dan vijf keer per dag – door zowel uw vader als uw stiefmoeder geslagen. Verder schoof uw stiefmoeder u ook valselijk bepaalde zaken in de schoenen, waardoor uw vader – een man dewelke stevast naar uw stiefmoeder luisterde – u welbepaalde straffen oplegde.

Op een dag hebben uw vader en stiefmoeder u bevolen om een bepaalde taak uit te voeren, waarop u stelde honger te hebben gehad en u dan ook ten gevolge hiervan niets kon ondernemen. U werd vervolgens geslagen en uw vader kwam met een mes uw richting uit, waarop u vreesde dat u zou worden gedood. Eveneens werd er gesteld dat u de woning diende te verlaten en nooit meer terug diende te keren, u werd dan ook uit het huis verdreven. U ging zich vervolgens gedurende één nacht bij de burens S. B. en K. en hun kinderen K. S. B., W. S. B., A. S. B., B. S. B., I. S. B. en E. S. B. - zijnde een familie afkomstig van Mali met wie u altijd een goede band hebt onderhouden en alwaar u af en toe eens binnen sprong - verschuilen, waarna u met hun hulp in september 2015 naar Mali bent getrokken, om vervolgens via Burkina Faso, Niger, Libie, Italië en Frankrijk naar België te reizen. Uw burens wilden immers niet dat u bij hen bleef, uw vader en stiefmoeder woonden immers net ernaast en dit kon voor problemen zorgen indien ze erachter zouden komen.

U kwam op 25 maart 2019 in België aan en u diende alhier op 29 maart 2019 een asielaanvraag in. U voegt ter staving van uw asielaanvraag geen enkel document toe.

Uw vader is in augustus 2019 gestorven, u kent de werkelijke oorzaak van zijn overlijden niet. Uw stiefmoeder S. X en haar beide kinderen A. en F. zijn nog steeds te Wassu woonachtig.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om 'uw vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het door u geopperde asielrelaas houdt immers geen verband met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enkel en alleen Gambia zou hebben verlaten omwille van familiale redenen, meer bepaald de door uzelf genoemde mishandelingen jegens uzelf, gepleegd door uw vader en stiefmoeder. Dit betreft dan ook enkel een familiaal probleem die geen grond vindt in het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren". Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.

Er kan verder niet worden besloten tot een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' bij een eventuele terugkeer naar Gambia. Er kunnen immers nog de volgende bedenkingen worden gemaakt.

U legde vage en incoherente verklaringen af over uw levensomstandigheden in Gambia en over een aantal personen waarvan uit uw relaas kan worden afgeleid dat ze een essentiële rol speelden in uw leven.

Zo verklaart u dat uw levensomstandigheden sinds het overlijden van uw moeder heel wat slechter werden, omdat de invloed van uw stiefmoeder, die niet met u overweg kon, veel groter werd en uw moeder u niet langer kon beschermen (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 04 augustus 2020 p. 14, hierna genoemd cgvs p. 14). Gevraagd wanneer uw moeder overleed, kan u hierop echter geen antwoord geven, tenzij dat u toen "zeer jong" was (cgvs p. 9). Dit wekt verbazing, omdat het overlijden van uw moeder ongetwijfeld een cruciaal moment in uw leven moet zijn geweest, maar ook omdat u bij de DVZ wel in staat bleek te zijn om het overlijden van uw moeder te situeren in 2011 (zie verklaringen DVZ dd. 06 mei 2019 – pt. 13). Geconfronteerd met uw verklaring hierover bij de DVZ, antwoordt u 'ik gokte maar' (cgvs p. 9). Men zou toch verwachten dat u gelijklopende verklaringen zou afleggen over het (u al dan niet herinneren van het) tijdstip van een dergelijke cruciale gebeurtenis en dat u hierover niet zou gokken. Er kan dan ook getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U stelt verder dat u sinds het overlijden van uw moeder nergens naartoe mocht en enkel in huis mocht blijven en dat u als slaaf behandeld werd door uw vader en stiefmoeder (cgvs p. 12). Dit is dan weer niet verenigbaar met uw verklaringen dat u water ging halen en hout ging zoeken in het bos en klaarblijkelijk ook regelmatig naar uw Malinese bureu ging wanneer de situatie thuis uit de hand liep (cgvs p. 12). Wanneer door de protection officer van het cgvs wordt gepeild naar familieleden in Gambia, stelt u dat u geen enkel familielid van moederskant of vaderskant kent (cgvs p. 11), wat op zich al opmerkelijk is gezien het maatschappelijk belang van (verre) familieleden in de Gambiaanse samenleving (zie informatie in het administratief dossier), maar u beweerde bovendien bij de DVZ wel gedurende één tot twee maanden bij een familielid van uw vader in Serekunda, Bakote te hebben verbleven vooraleer u Gambia verliet (zie verklaringen DVZ dd. 06 mei 2019 – pt. 10). Geconfronteerd met uw verklaring voor de DVZ over het verblijf bij dit familielid van uw vader, stelt u dat u zich dat niet herinnert en ontkent u voor uw vertrek uit Gambia naar Serekunda te zijn gegaan (cgvs p. 20). Dit roept andermaal vragen op bij de waarachtigheid van uw relaas.

Verder zijn een aantal verklaringen over uw stiefmoeder en haar kinderen ook opmerkelijk. Zo blijkt u niet te kunnen antwoorden op de vraag sinds wanneer uw stiefmoeder samen is met uw vader en u weet evenmin of zij eerder gehuwd was en kinderen had met een andere man dan uw vader (cgvs p. 8). U kan ook niet preciseren hoe oud uw halfbroer A. en halfzus F. zijn ; u zegt eerst "Ik weet het niet" en door de protection officer gevraagd "Twee jaar, tien jaar?", antwoordt u "Misschien zeven jaar ofzo. Of acht jaar". (cgvs p. 16). Merkwaardig is ook dat u bij de DVZ gevraagd naar halfbroers of halfzussen antwoordde er "Geen" te hebben (zie verklaringen DVZ dd. 06 mei 2019 – pt. 17).

Vermits uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat uw stiefmoeder al bij jullie woonde voor uw moeder overleed (cgvs p. 15) en u in september 2015 – bijgevolg op uw 16de – Gambia verliet (cgvs p. 21) mag

men –weliswaar rekening houdend met uw jeugdige leeftijd toen- toch veronderstellen dat u wat meer coherente en precieze antwoorden zou kunnen geven over haar, maar ook over haar twee kinderen, die eveneens bij jullie inwoonden (cgvs, p. 16).

Al hogervermelde bedenkingen roepen ernstige vragen op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw levensomstandigheden en over uw stieffamilieleden.

Wanneer er wordt gepeild naar uw huidige actuele vrees bij een terugkeer naar Gambia, geeft u vooreerst het volgende aan: “Ik heb niemand, die me kan helpen om me te beschermen, ik heb geen plaats om te verblijven, ik ga niet bij mijn stiefmoeder kunnen blijven” (cgvs p. 20). U gevraagd of u aldus te Gambia niemand meer zou hebben om u te helpen en beschermen en u om meer uitleg in dit kader gevraagd, geeft u aan dat u niemand meer zou hebben om u te beschermen teneinde uw eigen leven te hebben, ondermeer op het vlak van school en educatie (cgvs p. 20). Pas indien er u wordt gevraagd of u nog iets zou vrezen bij een terugkeer naar uw land, geeft u dan weer aan “bang te zijn dat er iets gevaarlijk met u zal gebeuren” (cgvs p. 20). Uw stiefmoeder zou u immers echt haten en u niet als een mens doch als een hond aanzien, u zou haar dan ook vrezen bij een mogelijke terugkeer naar Gambia, het zou een zeer gevaarlijke vrouw betreffen dewelke alles met u zou kunnen doen (cgvs p. 20). **Uit bovenstaande blijkt aldus dat u zelf aangeeft in eerste instantie niet naar Gambia te kunnen terugkeren gezien u aldaar niemand meer zou hebben om u te helpen en te beschermen teneinde uw eigen leven te kunnen opbouwen, ondermeer op het vlak van school en educatie, en u er geen plaats zou hebben om te verblijven.**

U weet verder pas in ondergeschikte orde een vrees jegens uw stiefmoeder S. bij een terugkeer naar Gambia in te roepen. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat u zelf aangeeft reeds in september 2015 – en aldus vijf jaar geleden – op zestienjarige leeftijd uw land Gambia te hebben verlaten (cgvs p. 21), dit gezien uw vader – toen nog in leven – en uw stiefmoeder u uit hun huis zouden hebben gezet (cgvs p. 19). U gevraagd of uw burens S. B. en K. – alwaar u na uw vertrek uit Gambia nog mee in contact zou hebben gestaan – u nog iets over de situatie met uw stiefmoeder zouden hebben verteld, ontkent u dit ten stelligste, uw stiefmoeder zou immers niks over u vragen, u zou niet belangrijk zijn voor haar, “She doesn’t care about me” (cgvs p. 20). Met uw stiefmoeder zelf zou u ook nooit persoonlijk nog enig contact hebben gehad, sinds u uw land in september 2015 zou hebben verlaten (cgvs p. 20). **Gepolst waarom uw stiefmoeder – een vrouw dewelke zich aldus volgens uw eigen bewoordingen niets van u zou aantrekken, voor wie u niet belangrijk zou zijn en die u in 2015 zelf uit het huis zou hebben gezet – u vandaag de dag bij een terugkeer naar Gambia dan wel precies zou viseren, verwijst u dan weer vooreerst opmerkelijk genoeg naar het gebrek aan enige plaats van onderkomen voor uzelf aldaar: “Als ik terugkeer, ik heb geen plaats om te verblijven, ik kan niet bij haar wonen,** ze heeft ook een agressieve broer die me ook niet leuk vindt” (cgvs p. 21). U vult vervolgens aan dat de broer van uw stiefmoeder - genaamd I. en te Serekunda verblijvend - al veel langer zou hebben gesuggereerd om u uit het huis te weren, deze man zou u tevens hebben geslagen (cgvs p. 21). U nogmaals gevraagd waarom u uw stiefmoeder – een vrouw dewelke zich volgens uw eigen bewoordingen niets van u zou aantrekken, voor wie u niet belangrijk zou zijn en die u in 2015 zelf uit het huis zou hebben gezet – vandaag de dag zou vrezen bij een terugkeer naar Gambia, komt u niet ver dan “Ik vrees haar, ik ken haar, ben bang voor haar, ik ben zeer bang voor haar” (cgvs p. 21). Nogmaals dezelfde vraag gesteld, luidt uw antwoord als volgt: “She doesn’t care about me, ik weet niet waarom ze me haat. Voor mij, het is evil voor mij” (cgvs p. 21). U vult vervolgens nog aan dat uw stiefmoeder u reeds niet leuk zou hebben gevonden toen uw moeder nog in leven zou zijn geweest, nu ze alleen met haar kinderen zou wonen, zou ze u dan ook zeker en vast niet leuk vinden (cgvs p. 21). **Men kan dan ook in het licht van bovenstaande verklaringen niet inzien waarom uw stiefmoeder S. - een vrouw dewelke zich naar uw eigen mening niets van u zou aantrekken, voor wie u niet belangrijk zou zijn en die u in 2015 zelf uit het huis zou hebben gezet, waarna u uw land zou hebben verlaten - u na maar liefst vijf jaar bij een terugkeer naar Gambia vandaag de dag nog zou gaan viseren en u haalde ook geen afdoende redenen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.**

Uit uw administratief dossier blijkt verder dat u in Gambia geen problemen kende met uw medeburgers of met uw autoriteiten (zie vragenlijst dvz dd. 09 december 2019 p. 3). U verklaart tenslotte op het einde van het interview voor het Commissariaat-generaal alle redenen te hebben uiteengezet waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Gambia (cgvs p. 22).

U geeft tenslotte nog zelf aan dat u zich desnoods gerust elders in Gambia zou kunnen gaan vestigen, dit indien u over een verblijfplaats zou beschikken: “Als ik een plaats had ja, maar ik heb

geen familie, ik ken geen familie van vader en moeder. Daarom kan ik me nergens anders vestigen, ik heb nergens familie" (cgvs p. 21). Gepolst of u, indien u wel nog familie te Gambia zou hebben, dit aldus wel een mogelijkheid zou zijn, bevestigt u dit, als u dat zou hebben, dan wel, maar u zou er geen familie hebben (cgvs p. 21). Men kan evenwel logischerwijze niet inzien waarom u zich – als 21 jarige jongeman – niet elders in Gambia zou kunnen vestigen teneinde uw leven op zelfstandige basis aldaar weten op te bouwen en u haalde ook hier geen afdoende redenen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. U hebt overigens zelf aangegeven samen met uw moeder regelmatig naar Serekunda te zijn afgereisd (cgvs p. 6), een stad naar uw mening gelegen op drie tot vier uur rijafstand van Wassu verwijderd (cgvs p. 20). Hiervoor werd reeds opgemerkt dat u tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken aangaf bij een familielid van uw vader in Serekunda - te hebben verbleven, alvorens uw land te hebben verlaten (zie verklaringen DVZ dd. 06 mei 2019), wat u tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dan weer ontkent. : "Serekunda? Ik herinner me dat niet" (cgvs p. 20). Uit bovenstaande verklaringen valt eenduidig af te leiden dat het door u geopperde asielaanvraag geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Evenmin zijn er redenen om u de status van Subsidiäre bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofd een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Gambia.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. Verzoeker voert de schending aan "van artikel 48/3 en artikel 48/3 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoeker geeft een uiteenzetting inzake de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing stelt verzoeker:

"Verzoeker haalt in zijn relaas aan dat hij niet terug naar Gambia kan keren wegens vrees voor vervolging door zijn stiefmoeder, mevrouw S. X.

Zij heeft hem reeds met de dood bedreigd indien hij zou terugkeren naar de gezinswoning.

De dreiging is ernstig.

Het onderzoek dat verwerende partij dient te voeren moet individueel en persoonlijk gebeuren.

Dat verwerende partij uiteindelijk de verklaringen van verzoeker niet aan een onderzoek onderwerpt, maar ze afwijst als ongeloofwaardig.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Dat verwerende partij had moeten nagaan in het licht van de aangehaalde elementen of verzoeker nu in aanmerking zou komen voor toepassing van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Dat dit onderzoek in casu niet werd gevoerd in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel dan ook ernstig en gegrond is."

Beoordeling

3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij

in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald de familiale problemen ingevolge vermeende ondergane mishandelingen gepleegd door zijn vader en stiefmoeder, geen verband houden met één van de voormelde gronden en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève.

Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.1. Verzoeker stelt dat hij door zijn stiefmoeder met de dood bedreigd wordt indien hij zou terugkeren naar de gezinswoning.

5.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat het onderzoek niet individueel en persoonlijk gebeurde en dat zijn verklaringen niet werden onderzocht, blijkt dit een manifeste miskenning te zijn van de motivering in de bestreden beslissing aangaande zijn familie en verblijfsmogelijkheden in Gambia.

5.3. Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft."

De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij waaruit zou kunnen blijken dat hij zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming van de autoriteiten in geval van de speculatieve mishandeling door zijn stiefmoeder.

Hierbij voegt zich de vaststelling dat verzoeker niet het minste argument aanvoert ten aanzien van de motivering die stelt: *“Men kan dan ook in het licht van bovenstaande verklaringen niet inzien waarom uw stiefmoeder S. - een vrouw dewelke zich naar uw eigen mening niets van u zou aantrekken, voor wie u niet belangrijk zou zijn en die u in 2015 zelf uit het huis zou hebben gezet, waarna u uw land zou hebben verlaten - u na maar liefst vijf jaar bij een terugkeer naar Gambia vandaag de dag nog zou gaan viseren en u haalde ook geen afdoende redenen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.”*

Verzoeker kan dan derhalve niet aannemelijk maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS